

11.11.2013

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

(0101/2013)

Относно: Мотивирано становище на Риксдага на Кралство Швеция относно предложението за Регламент на Съвета за създаване на Европейска прокуратура (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Съгласно член 6 от Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, всеки национален парламент може в срок от осем седмици от датата на предаване на проект на законодателен акт да изпрати на председателите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията мотивирано становище, в което излага причините, поради които счита, че въпросният проект не е съобразен с принципа на субсидиарност.

Съгласно Правилника за дейността на Европейския парламент комисията по правни въпроси отговаря за въпросите, свързани със спазването на принципа на субсидиарност.

Приложено за сведение е мотивираното становище от Риксдага на Кралство Швеция, относно горепосоченото предложение.

Мотивирано становище на Риксдага на Швеция

При прегледа на прилагането на принципа на субсидиарност в предложението на Комисията за създаване на Европейска прокуратура (СОМ(2013)534), съобразно посоченото в доклада на комисията по правосъдие 2013/14:JuU 13, Риксдагът счита, че в своята цялост предложението е в разрез с принципа на субсидиарност. Комисията не успява да докаже, че целта, която се стреми да постигне с предложението, а именно ефективно справяне с нарушенията, които накърняват финансовите интереси на ЕС, не може да бъде постигната с помощта на мерки на национално равнище с подкрепата на междуправителственото сътрудничество, както е случаят с Евроюст. Според Риксдага Комисията също така не доказва, че целите на предложените мерки биха могли да бъдат постигнати по-добре чрез по-нататъшни мерки на равнището на Съюза, вместо на национално равнище. Риксдагът счита, че предложението не отговаря на критерия за пропорционалност, който съставлява част от оценката съобразно принципа за субсидиарност.

Риксдагът се съгласява с Комисията, че е от голямо значение способността за ефективно справяне с нарушенията, които накърняват финансовите интереси на Съюза. При все това, става въпрос за предложение с голям обхват, което означава установяването на нова, наднационална прокуратура с извънредни правомощия по отношение на нарушенията, които накърняват финансовите интереси на Съюза. Ясно е, че въвеждането на такава нова система би имало сериозно отражение както върху шведското законодателство, така и върху дейностите на шведските органи. Наред с това, член 86 от ДФЕС предвижда бъдещо разширяване на правомощията на Европейската прокуратура, така че да обхващат тежки престъпления с трансгранично измерение. С оглед на това, трудно е понастоящем да се прецени какво точно ще донесе след себе си предложението за Европейска прокуратура, особено в дългосрочен план.

Съобразно принципа на субсидиарност, в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза. Според Риксдага Комисията не успява да докаже, че целта, която се стреми да постигне с предложението, а именно ефективно справяне с нарушенията, които накърняват финансовите интереси на ЕС, не може да бъде постигната с помощта на мерки на национално равнище с подкрепата на междуправителственото сътрудничество, както е случаят с Евроюст. Риксдагът също така отбелязва, че не е известен целият потенциал на Евроюст, тъй като до този момент не всички държави членки са изпълнили най-скорошното решение на Евроюст (2009/426/RIF). Наред с това, може би е целесъобразно да се изчакат преговорите по Директивата относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (СОМ(2012)363), преди да се правят заключения относно това, дали целите на предложените мерки не могат да бъдат осъществени достатъчно добре от държавите членки. Според Риксдага Комисията също така не доказва, че целите на предложените мерки биха могли да бъдат постигнати по-добре чрез по-нататъшни мерки на равнището на Съюза, вместо на

национално равнище.

При обмислянето на необходимостта от Европейска прокуратура следва също да се отбележи, че резултатите на държавите членки по отношение на разследването и преследването на нарушения, които засягат финансовите интереси на Съюза, са много различни. Риксдагът счита, че е непропорционален стремежът за справяне с проблем, който принципно засяга само определени държави членки, като се въвежда система, която би засегнала всички държави членки.

Риксдагът също така счита, че предложението е толкова широкообхватно, че провокира въпроса за това, дали предложените мерки не надхвърлят необходимото за постигането на целта на предложението за защита на финансовите интереси на Съюза. Следва да има по-малко драматични алтернативни начини на постигане на целта, а именно чрез приемане на нови превантивни мерки за справяне с нарушенията спрямо финансовите интереси на ЕС. Искането на ЕС държавите членки ефективно да се борят срещу такива нарушения може да се разясни, например, чрез изискване на специални ресурси, които да се заделят за тази цел, и чрез налагане на по-строго изискване за докладване пред ЕС. Дори да се счита за необходимо създаването на специална служба на равнището на ЕС със задачата да защитава финансовите интереси на ЕС, следва да е възможно постигането на тези цел чрез модел, който е с по-малък мащаб от предложението. С оглед на горепосоченото Риксдагът счита, че предложението не е в съответствие с критерия за пропорционалност, който съставлява част от оценката в контекста на принципа на субсидиарност.

В заключение, Риксдагът счита, че предложението, в неговия вид понастоящем, не е в съответствие в своята цялост с принципа на субсидиарност.